

# De Beproeving

# Colofon

Copyright 2025 Bookmundo

Auteur: Ayda Verbrughe

Foto omslag: Brigitte van Helvoort

Opmaak: Brigitte van Helvoort

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, geluidsband, elektronisch of op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

# 1.

Gedrieën zaten zij op de steiger aan het water van de plas, waar het ooit allemaal begonnen was. Hun benen bungelden losjes over de rand, wat speels en luchtig oogde. Helaas was er geen enkele reden om zorgeloos te zijn. Ivy en Green keken elkaar diep in de ogen en wisten allebei dat het over was. Plotseling sprong Alistair op en sprong in het diepe.

'Komen jullie ook?!'

Green sprong zijn zoon na. Ivy bleef op de steiger achter en liep even later terug naar de oever. Ze bedacht hoe het zo mis had kunnen gaan. Ruim 8 jaar geleden, leerden zij elkaar kennen. Het was liefde op het eerste gezicht geweest. Al waren hun bedoelingen niet dezelfde. Green viel vooral voor Ivy's uiterlijk en vond het heerlijk om met haar te pronken. Ivy viel voor zijn charmes en zijn mooie verhalen. Ze wist meteen dat zij van hem een kind wilde. Dat liet helaas nog even op zich wachten, want na die eerste date - die eindigde aan het terras van die mooie natuurplas - kon Green het niet laten andere vriendinnen erop na te houden. Pas toen zij met een goede vriend op vakantie ging en terugkwam met een vakantieliefde in haar kielzog, besloot Green helemaal voor haar te willen gaan. Hij had ineens beseft, hoeveel

hij van Ivy was gaan houden. Hij wilde direct met haar samenwonen en een gezin stichten. Haar liefde voor hem was minder geworden, nadat hij met een van zijn scharrels eropuit was gegaan, naar de andere kant van de wereld. Toch wilde ze hun relatie nog een kans geven, want het was eigenlijk zo ontzettend mooi begonnen. Ze hoopte dat de liefde die ze in het begin voelde, nog terug zou komen.

Ivy was enige tijd later in blijde verwachting en kon haar geluk niet op. Green pachtte een boerderij met een stuk grond, ver weg van haar familie en vrienden. Ze voelde er niets bij, maar hij zei haar dat ze - als ze er eenmaal gewend was - er vast nooit meer weg zou willen. Helaas kwam er veel tegenspoed op haar pad. De eerste maanden bleef het maar regenen en waren er weinig dagen dat ze naar buiten kon gaan, voor een fijne wandeling. Haar lichaam veranderde door de zwangerschap en de hormonen gierden door haar lijf. Green probeerde het haar naar de zin te maken, door allerlei dieren aan te schaffen, om het boerderijleven compleet te maken. Hij kocht honden, ze haalden jonge poesjes bij de boer en schaften een schare kippen en een haan aan, zodat ze iedere dag verse eieren konden eten. Ook kwamen er schapen, duiven, kalkoenen, een paard en een pony. Jonge eendjes, op de sloot achtergelaten door hun moeder, kregen de liefde van moeder kip, die hen naast haar eigen kuikens opvoedde alsof het

haar eigen kroost was. Het klonk te sprookjesachtig voor woorden, maar dat was het niet. Ivy miste haar geliefde naasten en toen zij hoogzwanger alleen op de boerderij moest verblijven, omdat Green door de politie was opgepakt vanwege drugshandel, leerde ze voor het eerst hoe echte eenzaamheid voelde. Ze had zich nog nooit zo ellendig gevoeld. Gelukkig kwam Green twee dagen voor Kerstmis weer vrij en pakte hij flink uit bij zijn personeel, die blij waren dat hij weer op vrije voeten was. Ivy werd ziek en ging alleen naar huis, terwijl Green achterbleef om zijn vrijheid met zijn personeel te vieren. Dit gedrag was tekenend voor hem en zij moest er maar mee dealen.

Ivy voelde zich vaak een spelbreker, maar kon er zelf niets aan doen. Ze was nu eenmaal heel anders dan Green. Hij hield van risico's nemen, begon steeds met nieuwe zaken en handeltjes. Die flopten vaak, maar dat deed hem niet. Hij bleef vooruit kijken en beloofde Ivy dat er snel een dag zou komen, dat hij zoveel geld had verdiend, dat hij nooit meer zou hoeven werken en lekker met haar samen zou kunnen gaan genieten van hun leven samen. Die dag was er helaas nooit gekomen, want de droom spatte uiteen, nadat zij verliefd was geworden op iemand anders.

## 2.

Green kwam als eerste weer op de kant na het zwemmen. Alistair wilde er nog niet uitkomen. Ivy had er genoeg van - ze wilde weg van de plek, die haar herinnerde aan mooie dromen, die nooit uit waren gekomen. Ze had de jongen al enkele keren geroepen, maar hij had haar genegeerd. Pas toen Green riep dat hij uit het water moest komen, gehoorzaamde hij.

Zonder iets tegen elkaar te zeggen, droogden ze zich af. Ivy verzamelde ondertussen al hun spullen en liep alvast richting de parking. Ze zou die avond naar haar geliefde gaan. Toen Alistair een paar uur later naar bed was gebracht, biechtte Green uit het niets op, dat hij ook sinds kort een ander had. Ivy wist dat hij loog. Ze voelde het gewoon. Natuurlijk had hij een ander, maar niet 'sinds kort'. Terwijl hij het haar opbiechtte keek hij van haar weg - een teken dat hij het verhaal uit zijn duim zoog.

Ach, ze was het gewend. Hoe vaak had ze niet alleen op die boerderij gezeten. Avond aan avond zag ze de uren wegtikken op de klok. Hij was steeds weg voor zaken, maar waarom moesten die zo nodig in de nachtelijke uurtjes beklonken worden en waren er toevallig altijd appetijtelijke dames bij betrokken? Hij maakte er altijd een mooi verhaal van, maar diep van binnen voelde Ivy wel, dat ze bedrogen werd en voorgelogen.

Die avond vertrok ze naar Tjeu. De liefde was nog pril, maar ze had er een fijne afleiding aan. Tjeu had veel vrienden, waar ze ieder weekend mee optrokken. Met de partners kon ze het goed vinden, alsook met de vrienden zelf. Tjeu zelf was eigenlijk de gezelligste niet, ook hier gold dat de liefde haar blind maakte. Ze wilde gewoon niet zien hoe hij werkelijk was. Die avond belandden ze tot diep in de nacht op het terras van hun favoriete kroeg en dronken en lachten tot het bijna licht werd.

Ivy zou het hele weekend bij Tjeu blijven. De afspraak was, dat Green de weekenden voor Alistair zou gaan zorgen en Ivy door de week. Zij zorgde er dus voor dat hij netjes elke dag naar school werd gebracht en zou er altijd zijn als er op school meegeholpen moest worden. Ook als er een bezoek afgelegd moest worden aan de arts of de tandarts zou zij dat regelen. Tevens zou zij hem naar Street Dance en basketbal brengen. Een enkele keer kon Green zich wel vrijmaken om een weekafsluiting of zo bij te wonen, maar meestal was hij erg druk met zijn handeltjes en zijn nieuwe partner, Savannah.

Na een half jaar kwam Green erachter dat Savannah in verwachting was van hem. Het was helemaal niet de bedoeling geweest, dat dat al zo snel gebeurde, maar het was zo en hij wilde haar er beslist niet alleen mee laten zitten. Helaas had hij haar ondertussen leren kennen als een feeks. Soms kon ze uit het niets

op ontploffen staan. Als iets haar niet aanstond, dan hoorde hij het wel. Ze was zo anders dan Ivy, die altijd alles maar goed gevonden had. Vaak zat Green aan de keukentafel uit te huilen bij haar, als hij Alistair op kwam halen voor het weekend. Ze was er dan voor hem en luisterde naar zijn verhalen. Ze gaf hem geen advies, want ze wist dat hij dat toch niet zou opvolgen.

De jaren verstreken en alles bleef naar wens gaan. Ivy voelde wel dat Alistair zich steeds meer van haar begon te vervreemden. Het kwam steeds vaker voor, dat ze problemen met hem kreeg. Hij belde dan zijn vader, die hem direct op kwam halen. Het maakte niet uit of dat midden in de nacht was. Green draaide zijn hand er niet voor om en pakte de auto alsof het niets was. Het was mooi, dat hij er voor Alistair wilde zijn, maar de conflicten werden op deze manier niet opgelost, maar uit de weg gegaan. Zo leerde Alistair niet, hoe hij oplossingsgericht bezig kon zijn. Green bedoelde het vast goed, maar het bleek funest voor de band tussen Alistair en Ivy.

Toen Alistair 12 jaar was, braken er bittere tijden aan. Uit het niets was hij ziek geworden. Het duurde enkele maanden voordat men wist wat er precies aan de hand was. Hij bleek een zeer zeldzaam virus opgelopen te hebben, toen ze met zijn drietjes een paar dagen eropuit waren geweest met een camper. Het was al een wonder dat ze dit samen nog konden doen, gezien de

stormachtige buien van Savannah, maar zij hadden het echter erg belangrijk gevonden, dat Alistair kon zien dat ze samen goed door een deur konden.

De eerste nacht dat Alistair op de intensive care lag mocht er één ouder bij hem op de kamer slapen. Ivy bood aan bij haar zoon te slapen, maar die wilde dat niet en koos zijn vader uit, om op het bed naast hem plaats te nemen. Ivy kromp ineen en droop af, richting het bed dat in een andere ruimte klaar was gezet voor de tweede ouder. Haar hart deed pijn, onnoemelijk veel pijn.